

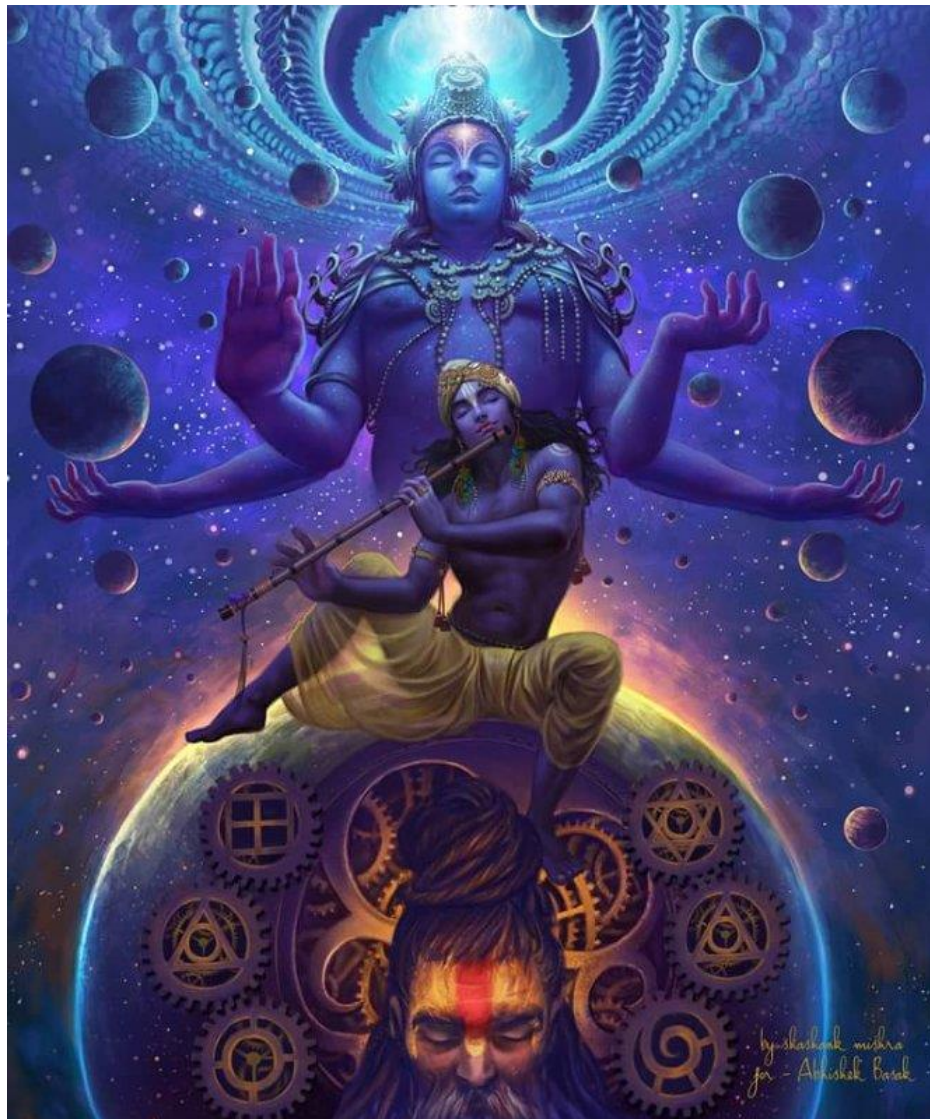
Tévhittek a védikus asztrológia jelenében

avagy

miért a tropikus zodiákus használata a megfelelő eljárás a védikus
asztrológia hagyományában

Rafael Csaba tanulmánya

2020

1. Bevezetés

Tanulmányomban a védikus asztrológia jelenkori formájának egy alapvető - és kardinális - hibájára mutatok rá és korrigálom azt a védikus irodalom fényében.

15 éve mozgom asztrológiai közösségekben, és tapasztalataim arról tanúskodnak, hogy ez a témakör szenved legintenzívebben a félinformációk és félremagyarázások káoszától.

Rögtön a bevezetőben fontosnak tartom feleleveníteni azt a szentenciát, miszerint „*a félműveltség károsabb, mint a tudatlanság*”, hiszen az asztrológiai praxis egyik legnagyobb tévedését szülte meg sziderikus és tropikus zodiákussal kapcsolatos félinformációk elterjedése.

Tanulmányomban 3 kérdést fogok megválaszolni:

- ❖ A védikus asztrológiában a sziderikus vagy a tropikus zodiákus használata az autentikus módszer?
- ❖ Felhasználás tekintetében mi a különbség a két rendszer között?
- ❖ Miért a sziderikus zodiákus terjedt el Magyarországon a védikus asztrológia tekintetében?

Cikkemben mellőzöm az asztrológiai miliőben megszokott spekulatív elképzeléseket, s helyette tudománytörténeti, illetve a védikus irodalomra való hivatkozásokkal támasztom alá a premisszáim.

Tanulmányomban nem ismertetem a téma alapdefinícióit, az asztrológiai fogalmakat ismerteknek tekintem.

2. A védikus irodalom állásfoglalása

Az egész téma legfontosabb kérdése, hogy a védikus asztrológiában a tropikus vagy a sziderikus zodiákust kell-e alkalmazni, ha autentikusan szeretnénk eljárni?

Természetesen - a korrekt válasz megadásának érdekében - a legegyszerűbb és legbiztosabb módszer, ha a védikus irodalomhoz fordulunk segítségért.

A védikus irodalomból 3 forrást mutatok be, amelyek egyértelműen, köntörfalazás nélkül definiálják a zodiákus keretrendszerét (azaz a tropikus- vagy sziderikus-rendszert).

A Srímad Bhágavatam

5. ének, 21. fejezet, 3. vers:

„E világűr [antariksa] középső régiójában található a ragyogó Nap, valamennyi hőt kibocsájtó bolygó királya, köztük a Holdé is. Sugárzásával felmelegíti az univerzumot és fenntartja annak rendjét. Fényt is ad, hogy segítsen az élőlényeknek a látásban. Miközben észak felé, dél felé vagy az Egyenlítőn keresztül halad az Istenség Legfelsőbb Személyisége utasításának megfelelően, lassan, gyorsan vagy közepes sebességgel mozog. Aszerint, hogy hogyan kel fel, nyugszik le vagy halad keresztül az Egyenlítőn — és közben hogyan kerül kapcsolatba a különféle állatövi jegyekkel, amelyek közül a Makara [a Bak] a legfőbb —, a nappalok és az éjszakák rövidek, hosszúak vagy egyenlőek egymással.”

Láthatjuk, hogy a *Srímad Bhágavatam* a Nap járását a nappalok és éjszakák hossza alapján hozza kapcsolatba az állatövi jegyekkel, amely egyértelműen a tropikus zodiákust definiálja. Ha arra gondolnánk, hogy a véda pálmalevélre vetésekor ez a felosztás igaz lehetett a sziderikus zodiákusra is, a következő slókák egyértelműen eloszlatják ezen felvetést.

5. ének, 21. fejezet, 4-6. vers

„Amikor a Nap a Mesán [a Koson] és a Tulán [a Mérlegen] halad keresztül, a nappalok és az éjszakák hossza egyenlő. Amikor azon az öt állatövi jegyen halad át, melyek közül a Vrisabha [a Bika] az első, a nappalok hosszabbodnak [a Rákig], majd egyre rövidebbek lesznek, minden hónapban egy félórával csökkenve, amíg a nappalok és az éjszakák hossza újra egyenlővé nem válik [a Mérlegben].

Amikor a Nap a Vriscsikával [a Skorpióval] kezdődő öt állatövi jegyen halad keresztül, a nappalok hossza csökken [a Bakig], majd hónapról hónapra nő, mindaddig, amíg a nappalok és az éjszakák egyenlővé nem válnak [a Kosban].

Amíg a Nap dél felé halad (a Rák felé), addig a nappalok hossza nő, amíg pedig észak felé halad (a Bak irányába), az éjszakák lesznek hosszabbak”

Láthatjuk, hogy a *Srímad-Bhágavatam* nem hagy kétségben minket, s egyértelműen megadja tropikus zodiákus keretrendszerét az állatövi jegyek kapcsán. Ez a felosztás - azaz koordináta rendszer - mindig érvényben volt és lesz, akár 10 ezer évet tekintünk vissza a múltba, akár előre ugrunk egyenennyit.

Vizsgáljuk meg, hogy a *puránikus*¹ irodalom más szószólói hogyan definiálják a zodiákus ke-retrendszerét.

Visnu-purána 2.8.26-31.

(...) Az északi pálya megkezdésekor a Nap elhalad a Bak, azután a Vízöntő, utána a Halak mellett, sorban egymás után az egyik zodiákustól a másikig. Miután ezeket elhagyta, felveszi a napéjegyenlőségi helyzetét (tavaszi napéjegyenlőség), amikor a nappal és az éjszaka ugyanolyan hosszan tart. Ezek után az éjszaka hossza csökkeni kezd és a nappalok hosszabbá válnak, amikor is a Nap eléri az Ikrek végét, és egy másik irányt kezd követni: a Rákba lépve a déli nappályára lép.

Láthatjuk, hogy a *Visnu-purána* is egyértelműen a napfordulók és napéjegyenlőségek pontjaira - az ún. tropikus pontokra - helyezi az érintett csillagjegyek kezdetét.

Az asztronómiával foglalkozó védikus írásokban, gyakran találkozhatunk a szanszkrit *daksinájana* és az *uttarájana* kifejezéssel. Az *ajana* utat jelent, s a két említett kifejezés a Nap déli, illetve északi pályájára utal. A *daksinájana* a Nap déli útját jelenti, ami a Rák csillagjegytől, a Mérlegen át, a Bak csillagjegyig tart. Az *uttarájana* a Nap északi pályáját jelenti, amely a Baktól, a Koson keresztül a Rák jegyéig vonul.

Ezt azért tartom fontosnak kihangsúlyozni, mert ezen kifejezések gyakran felbukkannak a védikus irodalomban, ha időmeghatározásról van szó. Például a *Bhagavad-gíta* 8.24-25. versében², ahol a jógi halálának kedvező időpontját határozza meg a szentírás. Ez minden védikus asztrológusnak az alpműveltségéhez kellene, hogy tartozzon, hiszen kardinális kérdés például a végső testelhagyás idejének a megállapításában. És láthatjuk, ha ezt nem a tropikus

¹ A *puránák* a védák azon ága, amely történetbe ágyazva adják közre a védikus tudás bölcséletét. A gyökereik a prehisztórikus korig nyúlnak vissza, ám a mainstream tudománytörténet szerint az i.sz. 5. - 10. században rendszereztek és korszerűsítették őket. Ezzel szemben a védikus hagyomány állásfoglalása szerint kinyilatkoztatásokról van szó, melyek nem esetek át változtatásokon, legfeljebb kommentárokat fűztek hozzá az arra felhatalmazott személyek.

² „A Legfelsőbb Brahmant ismerők úgy érik el e Legfelsőbbet, hogy vagy nappal egy kedvező pillanatban, vagy a tűzisten befolyásának idején, vagy a fényben, vagy a tél hold két hete, vagy a Nap északi pályájának - *uttarájana* - hat hónapja alatt távoznak el a világból. Az a misztikus, aki a füst, az éjszaka, a fogyó hold két hete vagy a Nap déli pályájának - *daksinájana* - hat hónapja alatt hagyja el ezt a világot, eljut a Holdra, de újra vissza kell térnie.” (BG. 8.24.-25)

zodiákus keretrendszerében adjuk meg, komoly problémába ütközhetünk, hiszen kedvezőtlen időpontot határozunk meg a test elhagyására. Talán mondanom sem kell, hogy a sziderikus keretrendszer nem követi nyomon a Nap éves mozgását - a *daksinájana* és az *uttarájana* védikus definíciója szerint -, így komoly tévedéseket eredményez, ha a sziderikus zodiákust használjuk.

Rendkívül fontos tudunk, hogy a védikus filozófia épp ugyanazt az asztronómiai koncepciót használta, mint az ókori görög műveltség, azaz a zodiákust a napfordulók és napéjegyenlőségek (ekvinokciumok és szolsztíciumok) keretrendszerére fűzték fel. Ez a világnézet a Hagymányok³ elbeszélése szerint az özönvíz⁴ előtti - védikus - tudásra alapul, így a görög-babiloni és az indiai filozófiai is ugyanazt a „védikus” rendszert mondta magáénak. Ebben a világnézetben a napfordulók és napéjegyenlőségek fejezik ki az Őselemek dinamikáját, így az anyagba - *prakritibe*⁵ - zuhant élőlény megismerésére a tropikus zodiákust kell alkalmazni az asztrológiai praxis során.

A puránák pontosan erről a világnézetről tanúskodnak, mikor a tropikus pontokat határozzák meg a zodiákus keretrendszerként. Ez annyira erősen élt a kozmológiai világképükben, hogy a napfordulókat és napéjegyenlőségeket határozták meg fix pontokként és az állócsillagokat mozgó tényezőként:

„Amikor a bikákat közös járomba fogják, és egy középpontban álló oszlophoz kötik őket, hogy rizst csépeljenek, anélkül járják körül azt a tengelyt, hogy eltérnének adott helyzetüktől: az egyik bika a rúdhoz közel, a másik középen, a harmadik pedig kívül halad. Hasonló módon kering minden bolygó és a sok százezer csillag a Sarkcsillag, Dhruva Mahárádza bolygója körül saját, néha magasabban, néha alacsonyabban fekvő pályáján (...)” **Srímád Bhágavatam,**

5. ének, 23. fejezet, 3. vers

Láthatjuk, hogy ebben a világképben az állócsillag-szféra (sziderikus zodiákus) az, ami mozog, s folyton változik. Ezt azért tartom fontosnak kihangsúlyozni, mert olyan kifejezést is hallottam védikus asztrológiai körökben, hogy a tropikus zodiákust nevezik „mozgó zodiákusnak”.

³ Itt a sumér alapokra épülő babiloni és az indiai védikus hagyományokat értem

⁴ Az özönvíz kérdéskörének kifejtése meghaladja tanulmányom kereteit

⁵ A védikus - *szánkhja* - filozófiában az őselemekből álló durva-fizikai és asztrális (finom-fizikai) univerzum

A fentiek értelmében láthatjuk, hogy ez teljesen rossz koncepció. Ha tisztában vagyunk a védikus filozófia asztronómiai világképével, akkor az állócsillagokra felállított sziderikus zodiákust kell „mozgó zodiákusnak” nevezünk.

A fentiek mind egyértelműen a tropikus zodiákus relevanciáját erősítik meg, ám felmerülhet az ellenérv, hogy a *puránák* nem asztrológiai művek, s nem determinálhatják az asztrológiai praxist, ezért még mindig releváns lehet a sziderikus zodiákus használata a védikus asztrológiában. Természetesen ez nem túl erős érv, hiszen a *puránák* az érvényes védikus világképet tolmácsolják, amitől nem térhet el a védikus asztrológia gyakorlata sem. Ám mégis, az ilyen ellenérv kedvéért vizsgáljuk meg, hogy mit mond az egyik legnevesebb asztronómiai mű a **Szúrja Sziddhánta**:

„A zodiákus (bhacsakra) közepén helyezkedik el a két napéjegyenlőségi pont (vishuvat), és ugyanazon az átmérőn helyezkedik el a két napforduló (ajana). Ezt a négyet jól ismerik.” 14. fejezet 7. vers

„A Nap a Bakba való belépésétől 6 hónap az északi haladása (uttarájana). Hasonlóképpen a Rák kezdetétől 6 hónap az Ő déli haladása (daksinájana). A Kossal kezdődő 12 felosztás, az év hónapjait alkotják.” 14. fejezet 9-10. vers

Láthatjuk, hogy a védikus irodalom legnevesebb asztronómiai műve is a tropikus zodiákust használja, mikor az Kos, Bika, Ikrek stb. állatövi jegyeket definiálja.

Ezek után joggal merül fel a kérdés, hogy hogyan keveredik ide a sziderikus zodiákus, mire való egyáltalán és hogyan terjedhetett el annak használata Magyarországon, illetve a különféle jóga ágakat gyakorló közösségekben?

Mielőtt megválaszolnánk a fenti kérdést, szeretnék kitérni egy ellenérv megválaszolására, mely néha elhangzik a *puránák* zodiákus definíciója kapcsán.

Olykor azaz ellenérv hangzik el, hogy a *puránák* azért írják le a tropikus zodiákust, mert, amikor lejegyezték őket, akkor együttállt a tropikus és sziderikus zodiákus. Ez az érv több sebből vérzik, s markánsan szakmaiatlan. Nézzük meg ezen ellenérv cáfolatát:

- ❖ a sziderikus és a tropikus zodiákus i.sz. 2. században állt együtt, tehát ez azt jelentené, hogy i.sz. 2. században jegyezték le a fent hivatkozott *puránákat*. Vagy lehetőség van még egy ciklussal előtti együttállásra, amely 27 720 évvel ezelőtt történt. Ám ez anakronizmus, ugyanis a ***Srímad Bhágavatam* 5. ének 23. fejezetének 5. versétől** egy bolygóállást ír le - ami az elbeszélése pillanatában fennált - s az i.e. 3066-os dátumot határozza meg.
- ❖ a korabeli asztrológusok mind a két féle zodiákust használták⁶, tehát nem keverhették össze a tropikus és sziderikus zodiákust
- ❖ ha elfogadjuk a hagyományt, akkor a *puránákat* Vjászadéva⁷ jegyezte le, aki alighanem tisztában van a tropikus és sziderikus zodiákus közötti különbségekkel
- ❖ a ***Szúrja Sziddhánta*** egyértelműen a napéjegyenlőségek és napfordulók viszonylatában határozza meg a zodiákus fogalmát - lásd 14. fejezet 7. vers. És az 1. fejezetben megemlíti egy kozmikus együttállást a Kali-juga⁸ kezdetén, de a sziderikus zodiákus rendszerében, tehát pontosan tudja, hogy külön viszonyítási szint a sziderikus és a tropikus zodiákus (lásd lentebb).
- ❖ ha elfogadjuk azt a tudománytörténeti álláspontot, miszerint a *puránákat* utólagosan szerkesztették (i.sz. 5-10. század között), akkor is beláthatjuk, hogy a kor nagy szaktekintélyei (pl. Varáhamihira, Áryabatta) nem véletlenül határozták meg tropikusan a zodiákus keretrendszerét

Ezenkívül, ha megértjük a védikus asztronómia világnézetét, megértjük, hogy a tropikus zodiákus szerepe kiemelkedő tényező, hiszen a *szánkja* filozófia elemeit lehet modellezni a napéjegyenlőségek és napfordulók (tropikus pontok) segítségével. Ha nagyobb rálátásunk van az asztrológia filozófiai háttérre, evidens, hogy a védák a tropikus zodiákust fogják preferálni, mint, ahogy a sumér-babiloni-görög műveltség is tette.

A következőkben vizsgáljuk meg nagyvonalakban a sziderikus és tropikus zodiákus rendszerét és szerepét.

⁶ Dr. Robert Powell, A zodiákus története (2012)

⁷ Vjászadéva Isten irodalmi inkarnációja, aki a Kali-juga (Vas-kor) kezdetén lejegyezte a védákat

⁸ A védikus kultúra világ-korszakolási rendszerének Vas-kora

3. A tropikus és a sziderikus zodiákus szerepe

„A nakshatra az istenek otthona” Taittiríja Bráhmána 1.5.2.8.4

Ahhoz, hogy megértsük a sziderikus zodiákus rendeltetését, meg kell, hogy ismerjük az asztrológia 3 vonatkoztatási szintjét. Az asztrológia 3 vonatkoztatási szintje, 3 féle zodiákust jelent, melyeknek eltérő szerepe és funkciója van az asztrológiában. Vizsgáljuk meg, hogy melyek ezek a rendszerek:

- ❖ **Jegy:** a tropikus zodiákus keretében meghatározott állatöv, ahol a tavaszpont fejezi ki a Kos 0°-ot. A mindenkori tavaszponttól osztják fel a Nap útját 30°-30°-os zónákra. Ez a tropikus zodiákus.
- ❖ **Jel:** az állócsillagok keretére felállított állatöv, ahol a Kos 0°-ot valamely állócsillag határozza meg. A meghatározó állócsillagtól számítva osztja fel az égboltot 30°-30°-os zónákra. Ez a sziderikus zodiákus.
- ❖ **Alak:** maga az állócsillag-szféra, ahol a csillagképeket értelmezzük. Itt nincs arányos felosztás, hiszen a csillagképek eltérő méreteket képviselnek.

A fenti elnevezések - jegy, jel, alak - hagyományként változhatnak, ezért nem szabad zavarba jönnünk, ha esetleg más-más megjelöléssel találkozunk a vonatkoztatási szintek kapcsán.

A zodiákus 3 féle keretrendszerének mindegyikét meghatározott céllal használták. Itt azért használok múlt időt, mert sajnos a XX. századra elveszett a különféle zodiákusok egyszerre való használatának gyakorlata. A mai korban rendszerint csak az egyik rendszert használják az asztrológusok, s - ahogy látni fogjuk - tévesen összekeverik a vonatkoztatási szintek módszertanát és jelentéstartalmát. Nézzük meg nagyvonalakban, hogy mire használták a zodiákus három szintjét:

Csillagjegy:

A tropikus zodiákus az Őselemek dinamikáját fejezi ki. A napfordulók és napéjegyenlőségek idején lépnek be az Őselemek a földi szférába, ezért ezekre a meghatározott pontokra van

felállítva ez a keretrendszer, amely modellezi az Őselemek állapotát. A védikus *szánkja*- és a görög természet- filozófia az Őselemek dinamikájával foglalkozik, így a tropikus zodiákus a korabeli természetfilozófiák gyakorlati alkalmazását tette lehetővé. Ezt azért tudta megtenni, mert pl. a Tűz-elem minőségét meg tudta mérni az adott térre és időre vonatkozólag. A védikus filozófia fogalmával élve a *prakriti* állapotát és minőségét lehet modellezni a tropikus asztrológia segítségével. Ez alkalmas *natális*, azaz születési asztrológia gyakorlatára is.

Csillagjel:

A sziderikus zodiákus arról tett tanúbizonyságot, hogy honnan érkezett a lélek a durva-anyagba való leszületése előtt. A sziderikus zodiákus csillagjelei az Istenek lakhelyét fejezték ki, s reinkarnációs képleteknél használták őket elsősorban. A lélek reinkarnációs ciklusait és útját modellezi. Az eredeti védikus asztrológia *nakshatra*⁹ rendszere is ezt az elvet követi.

Alak:

A mitologikus gondolkodás kódéba vész a csillagképek asztrológiai felhasználása. Annyi bizonyosságot meríthetünk a megmaradt asztrológiai leírásokból, hogy az állócsillagok és bolygó együttállások heliákus¹⁰ kelését vizsgálták. Tehát, a csillagképek mitologikus üzenete fejezte ki a Földre érkező lélek Sorsát és szerepét, s az állócsillag és bolygó együttállások az életese-ményeit.

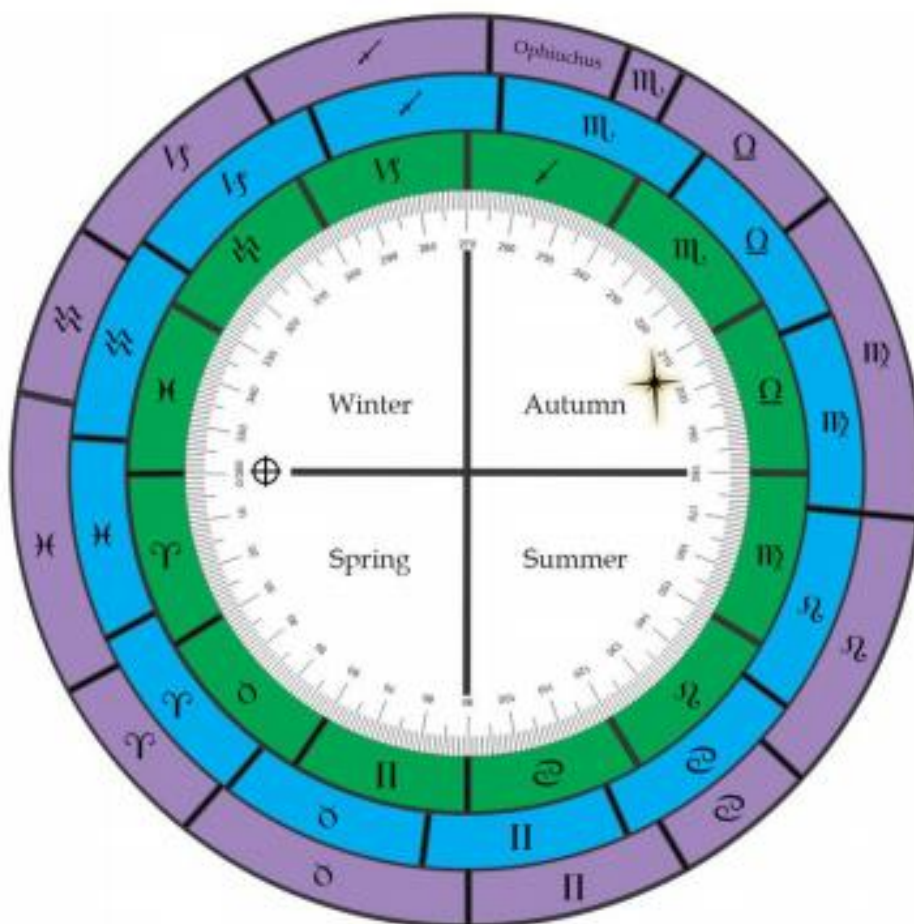
A 3 zodiákus egymáshoz való viszonyát az alábbi képen (1. ábra) vizsgálhatjuk meg:

⁹ a *nakshatra* holdházat jelent és az eredeti „Hold alapú” védikus asztrológia keretrendszerét jelenti, amely a Hold útját reprezentálja

¹⁰ Nap előtti felkelés

1. ábra

A 3 féle vonatkoztatási szint egymáshoz való viszonya

Az ábrán a belső zöldkör fejezi ki a tropikus zodiákust, a középső kékkör a sziderikus zodiákust (Lahiri-féle), s a külső lilakör az állócsillagok rendszerét.

Cikkem első bekezdésében azt ígértem, hogy nem térek ki az asztrológiai alapfogalmakra, ám tapasztalatom szerint a fentebb leírtak hiánya markánsan észrevehető az asztrológusok szakmai műveltségében. Sajnos notóriusan keverik a 3 szintet - azaz a jegy, jel és alak rendszerét -, sőt az vannak olyan iskolák, ahol tagadják az egyik vagy a másik szint relevanciáját.

Az állócsillagokhoz kötött zodiákus rendszerek - mint, amilyen a sziderikus zodiákus - mindig a lélek durva-anyagba való leszületése előtti állapotról tesznek tanúbizonyságot. Nagyon jó példa erre a védikus *nakshatra* rendszer, amely szintén sziderikus alapú, s az eredeti védikus asztrológia módszertanát reprezentálja.

Alapaxiómaként ki kell jelentenünk, hogy ha egy csillagjegyről őselemi minőséget fogalmazzunk meg, akkor azt csakis a tropikus zodiákus keretében tehetjük meg. Tehát, ha azt mondjuk, hogy a Kos tüzes, akaratos, és a Rák vizes, érzelmes, az kizárólag a tropikus zodiákus keretében fejezhető ki, hiszen az modellezi az őselemek dinamikáját.

A sziderikus zodiákus keretrendszerében nem mondhatjuk az a Kos sziderikus jelre, hogy tüzes, mivel **nem** az őselemek dinamikáját fejezi ki!

4. Miért a sziderikus zodiákus terjedt el Magyarországon a védikus asztrológia gyakorlatában?

Ahhoz, hogy megválaszoljuk a fenti kérdést, először látnunk kell, hogy milyen körülmények uralkodnak Indiában a védikus asztrológiát illetően.

Indiában a zodiákus rendszerének definiálására több, mint 30 féle (!) kezdőpontot használnak. Ez azt jelenti, hogy különféle iskolákban és irányzatokban eltér a zodiákus alap koordináta rendszere. Ezen keretrendszereknek a tropikus zodiákustól való eltérését nevezzük *ajánámsának*. Tehát Indiában használatos a tropikus zodiákus, illetve a sziderikus zodiákus, melynek több, mint 30 féle változata ismert.

A 30 féle változata a sziderikus zodiákusnak tarthatatlan helyzetet hozott a modern időkben, mivel lehetetlenné tette az egységes naptárhasználatot Indiában. Ezért 1955-ben a Tudományos és Ipari Kutatások Tanácsa állásfoglalásával India egységesítette a naptárát¹¹, és ezzel korrelációban az elfogadott sziderikus zodiákust. Az ily módon egységesített sziderikus zodiákus a Lahiri-féle lett, aminek a kezdőpontja - tehát a Kos 0°-a - a Spica csillag oppozíciós pontja (ami egy virtuális pont). Így lehetséges az, hogy az elmúlt 3 generáció védikus asztrológusai vagy tropikus zodiákust használnak, vagy a Lahiri-féle sziderikus zodiákust. Mivel az eredeti védikus asztrológia rendszere a *nakshatrákra* épül, ami sziderikus - tehát állócsillagokhoz kötött - berendezkedésű, ezért a legtöbb védikus asztrológiai iskola a sziderikus zodiákust használja. Ugyanakkor gyakran elkövetnek egy kardinális hibát, miszerint a tropikus asztrológia meghatározásait használják, ahol a Kos a Tűz-elemhez tartozik, a Rák pedig a Víz-elemhez, és

¹¹ Dr. Robert Powell, A zodiákus története (2012), lásd még: https://madhivanan.in/saptarishis-used-tropical-zodiac/?fbclid=IwAR0C_E1Gu8SZxngsX9FgZ7H0Inr9U9p1QlczmUKOM98vGDb4PUn5uVuUWso

így tovább. Ez sajnos hibás eljárás, hiszen a sziderikus zodiákus nem őselemi minőségeket fejez ki. Tehát annak ellenére, hogy az indiai állam egy egységesítést eszközölt a XX. század közepén, még megmaradt a korábban tapasztalt káosz a védikus asztrológia iskolák tanaiban. Magyarországon az asztrológia elterjedésének az 1989-es rendszerváltás nyitott kaput.¹² A 90'-es évektől már szabad utat kaptak a különféle ezoterikus irányzatok, így elterjedhetett az asztrológia diszciplínája is. A védikus asztrológia is ebben az időben nyerhetett nagyobb teret Magyarországon.

A Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közösségében és a különféle jóga közösségekben néhány ember kezdte el terjeszteni a védikus asztrológia tanait. Ezek a személyek néhány évnyi indiai tanulmány után, szert tettek egy alapfokú asztrológiai tudásra és tapasztalatra. Hazahozván az Indiában tanultakat nagy segítségére lehettek a közösségnek, hiszen az alapszintű asztrológiai tudás is nagyon hasznosnak bizonyulhat.

A probléma természetesen akkor adódott, mikor a kezdő asztrológusokat profi asztrológusoknak hitték a laikusok és ezt elhitték magukról az érintett asztrológusok is. Ez csak azért jelentett problémát, mert alapvető hiányosságokkal rendelkeztek - és rendelkeznek a mai napig is - az asztrológia filozófiai és tudománytörténeti oldalairól. Természetesen ez nem tűnik fel a laikusoknak, sőt a kívülállók elhiszik, hogy profi asztrológusok kezdték terjeszteni Magyarországon a védikus asztrológiát.

Ennek a folyamatnak volt köszönhető, hogy a Lahiri féle sziderikus zodiákusról az a legenda terjedt el, hogy ez 5000 éves kinyilatkoztatás, s nem *karmi*¹³ tudósok 20. században született közmegegyezése.¹⁴ Az igazán nagy probléma akkor kezdődött, mikor a kezdő szinten álló védikus asztrológusok elkezdtek tanítani, s torz információkat adtak át a tanítványoknak. Ezzel egy olyan szakmai színvonal romlás indult útjára¹⁵, melyből nemrégiben kezdett csak kilábalni a magyar védikus asztrológiai miliő.

¹² Természetesen a rendszerváltás előtt is léteztek asztrológiai iskolák, ám a Kádár-korszak puha diktatúrájában sem működhetek nyíltan és széles körben.

¹³ *Karmi* a védikus bölcséletbe be nem avatott személy, aki nem veszi figyelembe a védák tanítását

¹⁴ Bár itt fontos megjegyezni, hogy nem véletlenül a Lahiri féle zodiákust választotta az Indiai állam az egységes rendszernek, mert ez áll legközelebb - 1°-os eltéréssel - az eredeti babiloni sziderikus zodiákushoz. Ennek a témának a kifejtése sajnos meghaladja cikkem kereteit.

¹⁵ Pontosabban úgy fogalmazhatnánk, hogy el sem indulhatott egy igényes védikus asztrológiai élet Magyarországon

A fenti soraim talán erősnek tűnhetnek, ám messzemenően nem az offenzivitás vezérel, sokkal inkább a korrekt és pontos szakmaiság, aminek sajnos híján volt a korabeli magyar védikus asztrológiai közélet. A fenti soraimat megerősíti, hogy a védikus asztrológia egyik legnagyobb egykori terjesztője mára heti jóslatokat készít Kosoknak, Bikáknak (stb.) amivel nyíltan lezülleszti ezt a *brahminikus* tevékenységet a bulvár asztrológia szintjére. Egy másik régi védikus asztrológus - akinek kezdetekben iskolája működött hazánkban -, mára egyáltalán nem foglalkozik asztrológiával, helyette „fitnessguru” szerepét öltötte magára. Ők a kezdet kezdetén sem álltak ennél magasabb szinten szakmai szempontból, ám mégis misztikus pátoz övezte személyüket, hála a laikus közönségnek.¹⁶ A félinformációknak köszönhetően melyeket átadtak a tanítványaiknak, mára téves tudásanyagok tárháza terjedt el Magyarországon. Ilyen például a sziderikus zodiákus egyedüli használata, ráadásul oly módon, hogy a tropikus zodiákus jelentéstartalmával ruházzák fel a sziderikus jeleket. Ez a hiba jellemző az indiai iskolákra, s ezért a tanuló ezt a téves koncepciót integrálja a szakmai életébe, mivel - érthető módon - nem bírálja felül azt a tudást, amit a tanára átad számára. Ám, ha a tanítvány elkezd fejlődni, és megismeri más iskolák rendszerét, akkor felismerheti, hogy melyek harmonizálnak jobban a védák tanításaival. Ez a processzus sajnos nem ment végbe a rendszerváltás utáni Magyarországon tanító asztrológusok szakmai életében. Pedig, ha valaki asztrológusnak mondja magát, akkor kötelessége magasabb szintre lépni és folyamatosan bővíteni a tudását és látókörét.

A fenti sorok nem személyes kritikák, hanem szakmai tények, amelyet kötelező megfogalmazni egymással szemben az asztrológusoknak, hiszen, csak így biztosított a szakmai korrektség és fejlődés. Cikkem látens célja túllépni azt a tabut, mely a magyarországi védikus asztrológusok szakmaiatlanságát és szakmai károkozását rejti. Ez a lépés önmagában értéktelen lenne, ám a szakmai színvonal emelése érdekében elengedhetetlen.

A korabeli asztrológusok egyaránt használták a tropikus és sziderikus zodiákust is, ám külön-külön jelentéstartalommal.

¹⁶ Érdekesnek tartom azt a kérdéskört is - melyet cikkem keretei nem engednek kifejteni -, hogy a magyarországi védikus asztrológusok által összeboronált házasságok, párkapcsolatok hány százaléka fulladt szakításba, válásba...

A megfelelő módszer a *natális*, tehát a születési asztrológia szempontjából az, ha a *nakshatrákat* az eredeti sziderikus pozíciójukba helyezzük, s a 12 állatövi jegyet a tropikus zodiákus viszonylatában értelmezzük. Ezt erősítik meg a védikus írások.

A letűnt korok nagynevű védikus asztrológusai időről-időre a tropikus zodiákus használatát próbálják elterjeszteni a védikus asztrológiai iskolákban. Az egyik legnagyobb védikus asztrológus Varáhamihira (i.sz. 505-587) szintén a tropikus zodiákust határozta meg a releváns *natális* asztrológiai rendszerként. A zodiákus kezdetét a Halak csillagkép zéta csillagára tette, ahol 562-ban a tavaszpont állt.

Ezt a témát oldalakon keresztül lehetne még folytatni, ám cikkem keretei nem engednek ekkora szabadságot. Nézzük hát meg, hogy hová vezettek az eddigi megállapítások.

5. Összegzés

Tanulmányomban röviden kifejtettem a sziderikus és tropikus zodiákus témakörének 3 alapkérdését. A cikkem keretei nem engedik meg, hogy teljes egészében kifejtsem ezt a kérdéskört. A téma pontos kifejtése megkövetelné, hogy beszéljek a:

- ❖ pszeudoepigráf művekről, mint amilyen a *Gargadzsátaka*, vagy a *Brihat Parásara Hóra Sásztra*
- ❖ A tudománytörténeti idővonalról
- ❖ A *nakshatrák* és a sziderikus zodiákus kapcsolatáról
- ❖ és így tovább...

Az idén elkészült könyvemben több, mint 60 oldalon keresztül mutatom be sziderikus és tropikus zodiákus történetét, kapcsolatát és szerepét. Jelenleg ebben a tanulmányban 3 égetően fontos kérdést szerettem volna röviden és lényegre törően bemutatni.

Fontosnak tartom kihangsúlyozni, hogy nem áll szándékomban az előző generáció asztrológusait megbántani, vagy támadni. Mélyen tisztetem Őket, mint személyeket, mint az Istenség Legfelsőbb Személyiségének a részeit. Szakmai kritikától visszhangzó soraimnak konkrét célja

van, mely nem akadhat el a tabutémák csöndjében. Óhatatlanul fel kell ismernünk az előttünk tevékenykedő asztrológusok hibáit és nem vihetjük azokat tovább magunkkal, bármennyire is átjárta már a védikus asztrológiai közéletet.

A következő évtized asztrológiai színvonala rajtunk múlik, ha mi nem leszünk hitelesek, akkor senki nem lesz helyettünk.

Minden asztrológus kötelessége a szakmai nivójának valódi emelése és a hiteles tudás kutatása. Ezen az úton mindig késznek kell lenni arra, hogy meghaladjuk a korábbi tudásunkat és az arra épített önképünket.

A fentiekben megismerhettük a védikus írások eredeti állásfoglalását és betekinthettünk abba a folyamatba, ahol eltértek ettől a jelenkor „védikus asztrológusai”. A fentiek értelmében - a védikus hagyományok útmutatásait követve - kijelenthetjük, hogy a védikus asztrológiában a tropikus zodiákus használata a követendő és autentikus eljárás.¹⁷

Bármilyen megjegyzést, hozzászólást, ellenérvet szeretettel fogadok az astroyoga.hu oldalon elérhető e-mail címemre.

Rafael Csaba, Budapest 2020.01.13.

Ez a dokumentum a szerzői jog védelme alatt áll. A cikk bármely tartalmi elemét a forrás megjelölése nélkül felhasználni tilos.

¹⁷ A *nakshatrákat* pedig az eredeti pozíciójuk szerint kell meghatározni, melyre a sziderikus zodiákus - Fagan Bradley vagy a közmegegyezett Lahiri *ajanámsa* - a megfelelő